

БАБЕНКО В.К. магістрант

Науковий керівник – **АНДРІЄЦЬ В.Г.**, доцент, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

andriets83@ukr.net

ПОШИРЕНІСТЬ АТОПІЧНОГО ДЕРМАТИТУ У СОБАК

Атопічний дерматит у собак є досить поширеною патологією. Для їх профілактики і лікування використовуються засоби і методи з досить різним патогенетичним впливом. Шкіра найбільше серед інших органів зазнає несприятливого впливу зовнішніх факторів.

Ключові слова: собаки, поширення, атопічний дерматит, шкіра.

Через відсутність в Україні статистичної бази даних про кількість собак і кішок, їх соціально-біологічні категорії не представляється можливим мати об'єктивну оцінку розповсюдження конкретних хвороб тварин цих видів. Захворювання шкіри сьогодні належать до розповсюджених медичних проблем. Кількість таких захворювань постійно зростає, незважаючи на розвиток ветеринарної галузі.

За даними Olivry T. та ін. [1] поширеність шкірних побічних ефектів у собак та котів невідома. Ця неточність, швидше за все, пов'язана з різними популяціями, які вивчались. Цілі дослідження полягали в систематичному перегляді літератури для визначення поширеності шкірних захворювань. Показано, що поширеність шкірних побічних ефектів у собак та котів різниться залежно від типу діагнозу.

Метою роботи було ознайомитися з сучасними даними наукової літератури, щодо поширеності, діагностики та профілактики атопічного дерматиту у собак.

Результати дослідження. Атопічний дерматит досить поширене захворювання шкіри, важко діагностоване у зв'язку різноманітними етіологічними чинниками.

За даними White P.D. та ін. [2], цілі дослідження полягали в систематичному перегляді літератури для визначення поширеності шкірних захворювань. Показано, що поширеність шкірних побічних ефектів у собак та котів різниться залежно від типу діагнозу. Серед собак, представлених ветеринару для будь-якого діагнозу, поширеність становила від 1 до 2%, а серед собак із шкірними захворюваннями - від 0 до 24%.

За даними Santoro D. [3] діапазон поширеності шкірних побічних харчових реакцій був подібним у собак з сверблячкою (9 - 40%), у тих, хто страждає на будь-який тип алергічного захворювання шкіри (8 - 62%), і у собак з діагнозом атопічний дерматит (9 - 50 %). У котів, які потрапили до університетської лікарні, поширеність становила менше 1% (0,2%), тоді як вона була досить однорідною у котів із шкірними захворюваннями (діапазон: 3-6%), але вища серед котів з сверблячкою (12 до 21 %), ніж у котів з алергічними захворюваннями шкіри (5-13%).

Серед собак і котів з сверблячкою та тих, хто підозрюється в алергічних захворюваннях шкіри, поширеність шкірних побічних харчових реакцій є досить високою, щоб виправдати цей синдром обмеженням (елімінацією) та провокаційними дієтичними тестами. Це слід особливо враховувати у домашніх тварин з несезонним свербінням або ознаками алергічного дерматиту[3].

Nuttall T та ін. [4] вважає, що в розвитку атопічного дерматиту у собак велике значення має віковий фактор прояви хвороби: найчастіше атопія реєструється у молодих статевозрілих особин. Її клінічний прояв дебютує у тварин у віці 1-3 років, хоча відзначені випадки як більш раннього (3-місячні), так і більш пізнього (12-річні) прояву хвороби. Переважне ураження молодих тварин служить одним з діагностичних критеріїв атопічного дерматиту у собак.

У поширенні і діагностиці атопічного дерматиту важливу роль відіграє сезонність. Так у 80% відомих випадків симптоми проявляються спочатку тільки в певний час року, а саме, з весни до осені (сезон пилку, осінь: кліщі домашнього пилу) або взимку (сухе повітря приміщень, збільшену кількість пилу або грибкових спор). Хоча багато тварини хворіють цілорічно[5].

Отже, захворювання на атопічний дерматит досить поширеною патологією у собак. Часто лікування собак за атопічного дерматиту виявляється не ефективним. Оскільки атопія –

захворювання поліетіологічне, з різноманітними клінічними проявами, її діагностика та лікування досить складні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Olivry T., Mueller R.S. Critically appraised topic on adverse food reactions of companion animals (3): prevalence of cutaneous adverse food reactions in dogs and cats. *BMC Vet Res.* 2017 Feb 15. 13(1). 51 p. Doi:<https://doi.org/10.1186/s12917-017-0973>
2. White P.D. *Semin Vet Med Surg Small Anim.* Contact dermatitis in the dog and cat. (1). Author information: (1)Department of Veterinary Clinical Sciences, College of Veterinary Medicine, Ohio State University, Columbus 43210. 1991 Nov; 6(4). P. 303–315. PMID: 1788505 [Indexed for MEDLINE]
3. Santoro D, Rodrigues Hoffmann A. Canine and Human Atopic Dermatitis: Two Faces of the Same Host-Microbe Interaction. *J Invest Dermatol.* 2016 Jun; 136(6). P. 1087–1089. Doi:<https://doi.org/10.1016/j.jid.2016.03.015>. PMID: 27212648.
4. Nuttall T., Uri M., Halliwell R. Canine atopic dermatitis - what have we learned? *VetRec.* 2013 Feb 23; 172(8). P. 201–207. Doi:<https://doi.org/10.1136/vr.fl134>. PMID: 23436599.
5. Бабина И.Ю., Скорляков В.М. Кожные заболевания у собак. URL: <http://www.vetportal.ru>.

УДК 619:617.57–08:636.2

БОНДАРЕНКО І.С., магістрант

Науковий керівник – **РУБЛЕНКО С.В.**, д-р. вет. наук, професор

Білоцерківський національний аграрний університет

Serhii.rublenko@btsau.edu.ua

ЛІКУВАННЯ ГНІЙНОГО ПОДОДЕРМАТИТУ У КОРІВ

Представлено матеріали досліджень щодо ефективності застосування традиційної та запропонованої схем лікування гнійного пододерматиту у корів. За результатами досліджень встановлено, що запропоноване лікування: мазь „Левоміколь”, лідокаїнова блокада дає можливість прискорити усунення клінічних ознак таких як кульгавість, припухлість, болючість ділянки підшви та порівняно з традиційним лікуванням «Чемі спрей» та йодоформної присипки дає можливість скоротити термін лікування в 1,4 рази.

Ключові слова: гнійний пододерматит, левоміколь, чемі спрей, розчистка ратиць, кульгавість.

Хвороби кінцівок у корів здавна турбують фахівців ветеринарної медицини. Особливо ця проблема загострилася в роки спеціалізації молочного скотарства, перехід тваринництва на промислову основу внаслідок різкої зміни умов їх утримання та годівлі, в зв'язку з будівництвом і експлуатацією великих тваринницьких комплексів, де технологією утримання тварин передбачено механізація основних трудомістких процесів, таких як: роздача кормів, водопій, видалення гноївки, утримання тварин без підстилки, зменшення в раціоні частки грубих кормів сіна, соломи та збільшення силосу, сінажу, концентратів [1].

На сьогодні в ряді великих тваринницьких господарств застосовуються різні типи підлоги, проте навіть за використання сучасних промислових технологій кількість хворих тварин з ураженням ратиць не зменшується, а навпаки зростає, і особливо у високопродуктивних корів [2]. Так на молочних комплексах за безприв'язного утримання на щільовій чи залізобетонній підлозі, хвороби дистального відділу кінцівок реєструють у 39–55 % тварин [3]. В результаті, відсоток вибракування дійних корів з враженнями дистального відділу кінцівок істотно зростає. Все це свідчать про те, що питання етіології, профілактики, діагностики та економічно виправданого лікування захворювань дистального відділу кінцівок залишиться відкритим і актуальним.

У зв'язку з вище зазначеним, **метою** роботи було апробація та вивчення ефективності лікування гнійного пододерматиту у корів.

Дослідження проводили на базі одного з приватних господарств Київської області. Виявлення корів із гнійним пододерматитом проводили під час планової розчистки копитець. Для вивчення ефективності різних схем лікування було сформовано методом аналогів дві групи корів з гнійним пододерматитом по 5 тварин у кожній. Лікування корів